

Llegenda de la troballa de la Mare de Déu de Queralt

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Emplaçament Muntanya de Queralt

Coordenades:

Latitud: 42.10386
Longitud: 1.84594
UTM Est (X): 404578
UTM Nord (Y): 4661952

Classificació

Número de fitxa 08022 - 52
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Medieval
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa: dt., 24/07/2001 - 02:00

Descripció

La llegenda que ens conta la troballa de la Mare de Déu de Queralt és la següent: els ramats i les vacades de Vilaformiu solien anar a pasturar a les solanes de Camp Maurí i vessants de Queralt. Un bon dia, el pastor veié amb estranyesa com un dels bous, escapant-se de la vacada, s'enfilava costes amunt d'una manera

estranya. Quan el va atrapar, a meitat de la cinglera de Castellberguedà, el va trobar agenollat davant una petita imatge de la Mare de Déu amagada en un esquei. El pastor la va agafar, la va guardar dins la caputxa, va recollir la vacada i va retornar a la masia. Comentà la troballa a la família i, en desembolicar la caputxa no la va trobar. En no fer-li cas ningú, l'endemà, en tornar a fer pasturar el ramat, s'arribà a l'indret de la troballa i va tornar a topar amb la imatge. I per segon dia, la història es va repetir. Al tercer dia, la gent de Vilaformiu va decidir d'acompanyar el pastor i tornaren a trobar la imatge al mateix lloc que els dos dies precedents. Amb això van deduir que la Mare de Déu volia romandre en aquell indret, el mateix on li feren aixecar la capella, actualment Cova, de Santa Elena.

Observacions:

Per la llegenda explicada, la Mare de Déu de Queralt és considerada com una de les anomenades Marededéus trobades.

Història

No sabem quan nasqué aquesta llegenda però sí que la imatge venerada actualment és una talla gòtica datable al segle XIV. Sabem també que el Pare Narcís Camós va publicar l'any 1657 que aquesta tradició ja l'havia recollit a Berga entre 1651 i 1653 i que aleshores ja es considerava una tradició secular, per la qual cosa és molt possible que la llegenda nasqués coetàniament a la creació de la imatge. Això significaria una total justificació.

Bibliografia

HUCH i GUIXER, Ramon: Notes històriques de la ciutat de Berga, Barcelona-Berga, 1994.
AADD: Guia del Berguedà, Berga, 1985, pàg. 176.
ARMENGOU i FELIU, Josep: El santuari de la Mare de Déu de Queralt, Granollers, 1971.
RIBERA i RIBÓ, Bonaventura: Memòria històric-descriptiva del santuari de Nostra Senyora de Queralt, Barcelona, 1904.
CAMÓS, Narcís: Jardín de Maria, Barcelona, 1657.
VILARDAGA i CAÑELLAS, Jacinto: Història de Berga, Barcelona, 1890.
VILARDAGA i CAÑELLAS, Jacinto: Efemérides bergadanas, Manresa, 1919.

